

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1658

§. 122. Cum ergo vidissent eum ministri & Pontifices. v. 6.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45556

fieres Deus seu divinæ confors naturæ. *Ecce homo*, qui ad hoc venit, ut te immergeret in balneo & piscina sanguinis sui, sicque sanitatem recuperare ab omni infirmitate, ita ut ultra non possis dicere quod paralyticus, *Non habeo hominem*. *Ecce homo* qui ulterius ad hoc tibi datus est ut viam ostendat qua in cælum itur, viam humilitatis & patientiæ, viam charitatis & obedientiæ, viam quoque austeritatis & pœnitentiæ. Tua eum sic transfiguraverunt peccata, tua coronavit superbia, denudavit avaritia & luxuria sic plagis confecit, ira & impatientia tua illum vexavit, nec tamen in satisfactionem aliud exposcit à te quam lacrymam unam compunctionis & pœnitentiæ, optat ut eam coniungas cum fluente cruore ex omni corporis eius parte. Dicamus postremo *Ecce homo* ò voluptuosi & delicatuli, ò aulici & aulicæ, ò viri & mulieres, qui ob cincinnos vestros, intortosque crines, tot in fulgida sua Cæsarie perpeffas est dolores, per vellicationem impiorum, & spinarum involucrum, *Ecce homo*, qui ob fucatam & perpolitam faciē vestram tot in vulu suo horridis spūis, est conspurcatus, & ob corpora vestra delicate cum luxu nutrita, corpus suum vobis ostentat tot livoribus tumens & tabescens, *Ecce homo* qui ob ambitiosas vestras vestes purpura deridicula voluit vestiri.

Quam caro ei constat vestra in vestitu curiositas, vestræ delitiæ & libidines? Quid ad hæc responderis toti vanitati & voluptati huius sæculi dediti, vos favoristici fulgente plumis pileo caput exornatis & Redemptor vester non nisi rubo tegitur & spinis. Vos barbam varie pectinatis, politis & in formas nescio quas non aestatis, & ecce propterea redemptori vestro crines accerbis evelluntur doloribus, & spisso cruentantur sanguine. Caro vestra putrida undique bisso resplendet & auro, eius vero caro undique incisa rubescit maximo cum cruciatu, attendite ergo & videte, eum qui propter vos omnia hæc patitur & nemo interim vestrum illi compatitur. O inhumanitas & ingratitude deploranda.

§. 122. *Cum ergo vidissent eum ministri & Pontifices. v. 6.*

Speraverat Pilatus Iudæorum odium & furorem Christi plus iusto atrocissime flagellati exhibitione placandum, quandoquidem & ludibrium afflictioni tantæ coniunctum eum redderet miserandum potius, quam invidendum: ideoque ad populum se converterat, sperans se illius favore Iesum à capitis periculo liberare posse: neque illum spes optime concepta fefelleret super liberatione Christi, nisi Pontificum versutia populum seduxisset, videntes enim eum ministri & Pontifices magis exarserunt,

M 2

runt,

sunt, quemadmodum Elephantes ostenso sanguine. Ecce tibi serpentes novos quos non est fas incantare, Basiliscos videlicet, qui macula in capite velut diademate insigniti, etiam solo sibilo fugant serpentes alios & afflatu necant frutrices teste Plinio lib. 8. c. 21. Tales erant Pontifices sacerdotum & Seniores diademate sacro seu tiaris redemiti, & quia tales, Principes inquam, & Seniores nulla ratione humana poterant incantari, ut sententiam mutarent, etiam nocentissimo, & quasi innato, invidia veneno pleni, eius afflatu infecerunt etiam plebem, & suo sibilo cedere sibi fecerunt populum universum. Sed qui fieri potuit ut populus induceretur ab illis in tam rursam & manifestam culpam? Primo suorum Principum auctoritas praesertim cum ad malum ducunt, & rursus quando tantum furore agunt: si enim Pilatus panico illorum furore correptus est, ut non auderet facere quod volebat, quanto magis populus? alterum poterat esse argumentum quod Christus non esset de hoc mundo, si enim de hoc mundo esset, mundus quod suum est diligeret: nunc autem odio eum habet: licet initio blandiatur quamdiu ei benefeceris, ad extremum tamen te deseret & expellet, quemadmodum Dalila Samsonem prius delinitum blandiis, postea a se repulit & Philistaeis tradidit.

O Infatiabiles odij animi! o peccata tygribus truculentiora! *Esse homo,* inquit gentilis ille praeses: Considerate Iudaei si quid hominis in ipso videre est, in quem summa iam deservit inhumanitas, si forte commiseratione aliqua commoveamini, nihil hominis, sed plus ferae canibus agitatae referens, oppletus opprobrijs, minoratus vilissimoque mortalium magis exinanitus.

§. 123. Clamabant dicentes: crucifige, crucifige eum. v. 6.

Iterum perversus ordo iudicij, Accusatores dicunt Iudici sententiam: imo imperant & Iudex hoc sinit & audit cum prohibere possit. Quis hoc ordine iniquus? Dominus tamen toleravit in se, ut disceremus ab ipso esse mites & humiles corde, cum mundus furit & sisti nequit.

Fla Christiani nolite nimium agrefcere, si videatis in loco iudicij iniquitatem: sed scitote quia haec omnia adducet. Deus in Iudicium ibi examinabuntur Acta omnium saeculorum & iudiciorum. Si hic oppressi estis subinde, ibi relevabimini.

§. 124. Dicit eis Pilatus: accipite eum vos & crucifigite. v. 6.

Cum videret Praeses ad spe & aculum mirabile, tragicaeque crudelitatis